

[Christmas Møller.]

komme noget gavnligt ud af det kirkelige Udvalgs Arbejde, saa meget mere som vi er overbevist om, at vort Standpunkt, at det i højere Grad maa være Kirkefolket, som afgør Kirkens Sager, ogsaa de indre kirkelige Spørgsmaal, vinder større og større Tilslutning. Vi vil virke for, at dette Krav fremmes, og vi fremhæver, at for det Tilfælde, man vil lovgive paa Skolens Omraade, vil man ikke kunne forvente vor Tilslutning til, at Baandet mellem Kirke og Skole slappes.

Om overmaade meget af det, jeg i det foregaaende har omtalt, skal Regeringen og vi kæmpe. Ofte vil Kampen blive haard, saa vist som det mellem Regeringen og os er de principielt forskellige Standpunkter, der gør sig gældende.

Paa tre vigtige nationale Omraader haaber jeg Regeringen og vi kan mødes.

Jeg haaber, vi kan mødes i Arbejdet for at fremme Grønlands Udvikling og for at skabe den nøjeste Forbindelse mellem Færøerne og den øvrige Del af Riget. Vi hørne maa ikke lade os vildlede af den Agitation, der føres paa Øerne, men maa i den kommende Tid arbejde for en saa stærk Samhørighed som overhovedet muligt og ikke være blind for de kraftige Udtryk for Samhørighedsfølelse, vi har set deroppe. Der kan jo have været nogen Vaklen paa dette Omraade. Vi peger paa Betydningen af en klar og fast Politik fra vor Side, som i alle Maader holder fast ved Regeringserklæringerne af 1923 og 1924.

I den sønderjydske Grænsebefolknings Kamp er der ved at komme en Enighed i Arbejdet, som kun kan glæde. Man har i den sidste Tid set flere og flere melde sig til Støtte for det nationale og kulturelle Arbejde, som gøres baade i Nordslesvig og Sydslesvig. Den Pligt, vi alle har paa dette Omraade, er først og fremmest et Kald til hver enkelt Borger i Landet; men rigtigt er det vel ogsaa fra dette Sted at fremhæve, hvor hellig denne Pligt bør være os alle, og hvilken Betydning enig Front og kun een Front her har.

Men paa de fleste andre Omraader vil der sikkert komme til at staa en betydelig Kamp. Regeringen vil være forsigtig; man kan ikke en Gang være sikker paa, at de tre radikale Medlemmer af Regeringen er de mest forsigtige. Socialistisk Politik faar vi ikke at se, men vi vil faa en meget radikal Politik at se, og vi er overbevist om, at Maalet taber de Herrer ikke af Syne. Det er langt sikrere lidt efter lidt at liste de socialistiske Ideer og den radikal-sociali-

stiske Skattepolitik og Jordpolitik ind i Befolkningen, og dansk Politik vil da i den kommende Tid komme ud for en stor Kamp om Principper for hele det økonomiske Liv i Landet.

Jeg vil her gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det ærede Medlem takkede og talkede Regeringen, nu gik det jo ligefrem ganske storartet, sagde han, og han talte om de 20 Mill. Kr., vi havde taget fra Tjenestemændene, og de 30 Mill. Kr. paa de sociale Love. Men skønt det gik saa ganske storartet, lagde jeg ikke Mærke til, at det ærede Medlem havde nogle af Pengene med i Lommen, nej, han havde Tak og Tak til den nuværende Regering. Men af Tak døde til sidst Smedens Kat, og saaledes kan det ogsaa godt gaa hans storartede Regering.

Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning til mig, at jeg havde udtalt, at vi vilde føre en Nej-Politik. Dette har jeg nu ikke udtalt. Jeg har udtalt, hvad der ogsaa fremgaar af min Ordførertale her i Dag, at vi paa mange Omraader vilde føre en Nej-Politik, men jeg har ikke bebudet den Visnepolitik, som det ærede Medlem talte om. Men det ser jo, efter det ærede Medlems Tale, ud til, at han kan klare sig. Nu faar vi se, hvor godt det gaar ham og hans Regering.

Respekt for Valgdagen, lyder det nu fra radikal-socialistisk Side. Respekt for Valgdagen! Som om de Herrer nogen Sinde har vist det! Viste de det i 1920 eller i 1926? Nej, aldeles ikke. I samme Øjeblik Valgdagen var overstaaet, satte man sig saa mageligt til Rette, nej, man var sandelig Opposition, Valgdagen saa man ganske bort fra.

Den Gang det radikale Venstre sammen med et andet Parti havde Flertal i Landstinget, var Stillingen saa den, at det radikale Venstre ikke vilde benytte dette Flertal? Nej. Tværtimod lød Talen fra det radikale Venstre, at man selvfølgelig vilde benytte det. Eller naar man inden Landstingsvalget i 1928 spurgte den højtærede Statsminister, daværende Medlem Hr. Stauning, hvorledes man fra socialdemokratisk Side vilde bære sig ad, om Flertallet i Landstinget ændredes, lød det da: Respekt for Folketingsvalgdagen? Ikke et Ord i den Retning sagde den højtærede Minister. Nej, han sagde følgende, at han ikke vidste, at der gjaldt een Overbevisning for Socialdemokrater i Folketinget og en anden i Landstinget, og Socialdemokraterne plejede at stemme efter deres Overbevisning.

Det viser, at man fra socialdemokratisk